

R. Bednár: Existuje len jediná skutočná sloboda - dosiahne ju len veľmi málo ľudí

- CZ24 News | 30. ledna 2023

V nemčine sa sloboda povie Freiheit a pochádza z gótskeho (Góti boli jedným zo starých germánskych kmeňov) slova Freihals. Išlo tu o hrdlo, ktoré nenieslo nijaké jarmo – to znamená, že išlo o človeka, ktorý nebol ani zotročený ani poddaný.

Existujú však rôzne druhy a či stupne slobody.

Pojem slobody a neslobody v matriarchálnych spoločnostiach neexistoval, lebo v nich si boli všetci rovní a neexistovalo ujarmanie a zotročenie žiadneho člena spoločnosti.

S nástupom patriarchálnych spoločností prišlo aj k neslobode a zotročovaniu iných. Prvý raz sa o slobode a neslobode ľudí začalo hovoriť pred viac ako 6 000 rokmi. Bol to muž, ktorý priniesol a či vniesol do sveta, v ktorom žil, neslobodu, otroctvo a ujarmanie. Muž potrebuje zotročovať, potrebuje brať iným slobodu a podriaďiť si ich – za týmto účelom si aj vymyslel a skonštruoval veľmi dômyselne a psychologicky rafinované svojho patriarchálneho boha, pomocou ktorého mohol lepšie a istejšie vládnuť a podriaďiť si a zotročiť v mene tohto boha aj ženu.

Sloboda bola definovaná ako protiklad k ujarmaniu a k povinnosti pracovať pre niekoho iného.

V stredoveku bol zavedený pojem slobody ako Libertinage a bola chápaná ako možnosť robiť čokoľvek bez toho, aby bolo potrebné držať sa istých noriem a predpisov.

Francúzska revolúcia v roku 1789 a poprava francúzskeho kráľa a kráľovny priniesla nové chápanie pojmu slobody. Sloboda tu bola definovaná ako rovnosť, bratskosť a solidarita.

Karol Marx zdvihol v 19. storočí pojem slobody na ďalší vyšší stupeň a videl slobodu v tom, aby každý mal právo na prácu a aby nikto nemusel žiť život v úbohosti, hlade a núdzi. Samozrejme, že odkaz Francúzskej revolúcie s jej definíciou slobody zahrnul ako fundament do svojho pojmu slobody.

Dvadsiate storočie definovalo potom slobodu aj ako politickú slobodu, ktorá zahrňuje to, že každý občan má právo sa zúčastňovať verejného života, má právo na svoju mienku a môže voliť.

Psychológ a humanista Erich Fromm definoval nový pojem slobody. Podľa neho je len taká spoločnosť naozaj slobodná (tým aj jej členovia), ktorá prizná každému právo na neposlušnosť.

Fromm pritom vychádzal zo svojej analýzy Nemecka v čase, keď sa schylovalo k vláde národných socialistov. Stará prúsiacka výchova k absolútnej poslušnosti a akceptovaniu každej autority viedla napokon k totalizmu a nacizmu a k úplnej strate akejkoľvek slobody v Nemecku v období vlády nacizmu.

Moja vlastná predstava o slobode (a z môjho pohľadu je to najvyšší stupeň slobody), je tzv. vnútorná sloboda.

To znamená, že ak niekto má vnútornú slobodu (lepšie povedané, keď ju žije, lebo slobodu nemožno vlastniť – nedá sa predsa nikde kúpiť), tak jeho duch a jeho duša nie je zaťažovaná ničím negatívnym a deštruktívnym, je v ňom absolútna tolerancia ku každému človeku bez rozdielu rasy, pohlavia a náboženstva a čo je najdôležitejším znakom človeka, ktorý žije vnútornú slobodu, tak to je láska,

ktorú nosí v srdci neustále, súcít a ochota sa vedieť podeliť a dať zo seba niečo inému človeku bez očakávania odmeny.

Vnútoraná sloboda zároveň v sebe nesie aj všetky formy slobody, ktoré som tu uviedol a preto ju vnímam ako slobodu najcennejšiu a eticky najvzácnejšiu.

Už starogrécki filozofi vedeli a hlásali, že človek môže nájsť životné šťastie len vtedy, ak sa najprv naučí dokonale spoznať sám seba.

Platí to samozrejme aj pre cestu k vnútornej slobode – môže ju dosiahnuť len ten, kto dôkladne spozná a tým aj nájde sám seba.

Táto cesta – cesta k seba-spoznaniu – je ale samozrejme veľmi namáhavá a „trnistá“.

Kto ju zvládne, toho ale čaká odmena kráľovská: Vnútoraná sloboda!

AUTOR: Roman Bednár

[ZDROJ](#)